

अद्यास्मिन्दिने वाजोऽन्नमन्नाधिष्ठात्री देवता नोऽस्मान्प्रसुवाति प्रेरयतु अनु-
जानातु दानार्थमिति शेषः (36.) अन्नदानेहास्माकं भवत्वित्यर्थः । वाजः ऋतुभिः
कालैः सह देवान्कल्पयति यथास्थानं कल्पयतु लेढोऽडाढौ यस्मिन्काले यो
देवो यष्टव्यस्तं तत्र यजत्वित्यर्थः । हि चकारार्थो वाजश्च मा मां सर्ववीरं सर्वं
वीराः पुत्रपौत्रादयो यस्य स सर्ववीरस्तादृशं ज्ञानं जनयतु हृन्दसि लुङ्लङ्लि-
टः पुत्रादियुतं मां करोत्वित्यर्थः । ततो वाजपतिः समृद्धान्नः सन्नहं विश्वा आशा
सर्वा दिशो ज्ञेयमन्नदानेन सर्वा दिशो वशीकुर्यामित्यर्थः ॥ ३३ ॥

वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवान्कृविषा वर्धयाति ।

वाजो हि मा सर्ववीरं चकार सर्वा आशा वाजपतिर्भवेयम् ॥ ३४ ॥

वाजोऽन्नं नोऽस्माकं पुरस्तादस्तु उतापि च नोऽस्माकं मध्यतो गृह्मथे च
वाजोऽस्तु । नोऽस्माकं वाजो कृविषा कृत्वा देवान्बर्धयाति वर्धयतु पुष्तातु । हि
चार्थे वाजो मां सर्ववीरं पुत्रादियुतं चकार करोतु । वाजपतिरन्नपालकः सन्नहं
विश्वा (37.) आशा सर्वा दिशो भवेयम् दियूपता व्यापकता प्रार्थ्यते यद्वा विश्वा
(37.) आशा भवेयं प्राप्नुयाम् वशीकुर्यामित्यर्थः । भू प्राप्तौ ॥ ३४ ॥

सं मा सृजामि पयसा पृथिव्याः सं मा सृजाम्यद्भिरोषधीभिः ।

सोऽहं वाजं सनेयमग्रे ॥ ३५ ॥

द्वे विराजौ । दशकास्त्रयो विराडेकादशका वेत्युक्तेरिकादशाक्षरत्रिपादा विराट्
तृतीयो व्यूहेन दशकस्तेनैकोना । सोऽहमिति तद्वद्भवणाद्यदोऽध्याहारः हे
अग्रे योऽहं पृथिव्याः पयसा पृथिवीसम्बन्धिर्सेन मामात्मानं संसृजामि संयोज-
यामि । अद्भिरोषधीभिश्च मां संसृजामि । सोऽहं संसृष्टपयोऽबोषधिशीरः सन्वा-
जमन्नं सनेयं सम्भजेयम् । यद्वा व्यत्ययेनास्मद्व्यस्य युष्मदादिशः हे अग्रे योऽहं त्वं
पृथिव्याः पयसाद्भिरोषधीभिश्च त्वां संसृजामि होमेन सोऽहं वाजं सनेयम् ॥ ३५ ॥

पयः पृथिव्यां पय ओषधीषु पयो दिव्यतरिज्ञे पयो धाः ।

पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु मक्ष्यम् ॥ ३६ ॥